

ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΜΑΪΟΣ 2008

15

Χριστός εγέρται
εκ νεκρών, ἀρχή των
κεκοιμημένων εγένετο

(Α Κορ. 15,20)

Χριστός Ανέστη

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

**Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663**

Περίοδος Β΄, Χρόνος Β΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

**ΤΕΥΧΟΣ 15 (64)
ΜΑΪΟΣ 2008**

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την επιμέλεια της Διεύθυνσης.
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Χριστ. Γ. Κωνσταντόπουλος
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.
Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,
Τηλ. 210- 64 43 294
Τύποις: Paper Graph
- ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ -

Περιεχόμενα

σελ.:

Απ. Παύλος προς Κορινθίους.....	75
Η πρώτη χριστιανική Εκκλησία στην Κόρινθο.....	76
Ο Σεβ. Μητροπολίτης κ.κ. Διονύσιος προς τα Εκπύρια "ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ".....	77
Η εκπαίδευση στη Νέα Κόρινθο.....	78
Όθων: Διάταγμα περί της νέας των Κορινθίων πόλεως.....	79
Από την αρχαία Διολκο στη Διώρυγα.....	80
Ο 17τρουλος Ι. Ναός Αγ. Γεωργίου Ευρωστίνης.....	81
Γ. Βερίτης: Από τα αγωνιστικά μηνύματά του.....	82
Η Σχολική Περιβαλλοντική Ομάδα μας: η ονοματοδοσία των φυτών του κήπου μας.....	83
Ο Τύπος για τα Εκπαιδευτήρια «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ».....	84
Τα Κατασκευαστικά Σεμινάρια 2008 / Κυκλοφόρησε ο Α΄ Τόμος του Πυρσού	85
Εκδηλώσεις Χαράς & Δημιουργίας.....	86 - 87
Φιλολογική Γωνιά.....	88 - 89
- Το μήνυμα της Ανάστασης - Η Ανάσταση στην ποίηση του Γ. Βερίτη - Πώς να βλέπετε τη Διαφήμιση - Επιστήμη και Θρησκεία: σε σύγκρουση;	
Δελτίο Ειδήσεων για Εφήβους.....	90 - 91
Ξενόγλωσσο Βήμα (Αγγλικά).....	92
Ξενόγλωσσο Βήμα (Γαλλικά)	93
Οι Σπίθες του Πυρσού.....	94 - 95
- Πίθηκος & Δελφίνι / Ζ. Παπαντωνίου: Ο παπαγάλος - Το Κρυπτόλεξο της Κορίνθου κ.ά.	
Ανακοίνωση των Εκπαιδευτηρίων "ΑΠ. Π.".....	96

Εξώφυλλο: Η Νέα Κόρινθος

Οπισθόφυλλο: Ανακοίνωση των Εκπαιδευτηρίων "ΑΠ. Π."

“Οι τελευταίες ετοιμασίες ενόψει του πάσχα πραγματοποιούνται σε αυτόν τον Ορθόδοξο Χριστιανικό Ναό της Σταυρούπολης στη Ρωσία. Η πόλη που ιδρύθηκε το 18ο αιώνα κατ’ εντολήν της Μ. Αικατερίνης έχει πλέον αποτινάξει κάθε ενθύμιο του αθεϊσμού της κομμουνιστικής περιόδου”. (βλ. “Η Καθημερινή”, 23-4-08)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Με τους μαθητές μας

ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ: Προς Κορινθίους

Φίλες και φίλοι,

Αν σήμερα, στην εποχή της Παγκοσμιοποίησης, υποθέσουμε πως οι πολίτες της ΝΕΑΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ζητούσαν από τον Απ. Παύλο, τον πολιούχο της πόλης μας, να τους στείλει ένα μήνυμα περιεκτικό για τη δεύτερη 150/ετία της Νέας Κορίνθου στην πορεία τους, ποιο άραγε θα ήταν το μήνυμα που θα τους έστειλε ο μεγάλος Απόστολος;

Υποθέτουμε πως δε μπορεί να ήταν άλλο από αυτό που έπεμψε τότε στους σύγχρονους του Κορινθίους και το οποίο έλαβε την προσωνυμία «ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ». Είναι γνωστόν ότι ο Ύμνος της Αγάπης φώτισε, συγκίνησε και παιδαγόγησε διαχρονικά αναρίθμητες χιλιάδες ανθρώπων. Και κατέκτησε περίλαμπρη θέση μέσα στην Παγκόσμια Φιλολογία.

Ηεπέτειος συμπλήρωσης των 150 χρόνων της Νέας Κορίνθου είναι ένα δυνατό κίνητρο για να ξαναδιαβαστεί με προσοχή ο Ύμνος. Και το νόημά του να μπει μέσα στις καρδιές των ανθρώπων. Να διδαχτεί ιδιαίτερα το παιδί και ο νέος τη σημασία που έχει η αγάπη στην οικογενειακή και κοινωνική ζωή.

Είναι ανάγκη να βεβαιωθεί ο σημερινός άνθρωπος ότι κατά πρώτο και κύριο λόγο οδυνάται η ανθρωπότητα από τον ενεργό εγωκεντρισμό, την αδιστακτη ιδιοτέλεια, την αδιαφορία για τον

συνάνθρωπο, την κυριαρχία της κτηνώδους φύσης πάνω στη λογική και την επικράτηση του «ο θάνατός σου η ζωή μου».

Ας ξαναμελετήσουμε, λοιπόν, με βιωματική διάθεση το μήνυμα του Αποστόλου της Αγάπης.

«Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον.

Και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ειμί.

Και εάν ψωμίσω πάντα τα υπάρχοντά μου, και εάν παραδώ το σώμα μου ίνα καυθήσωμαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι.

Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοί, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται, ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί τη αδικία, συχαίρει δε τη αληθεία.

Πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει.

Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει.

(Επιστολή Α΄ Προς Κορινθίους, κεφ. 13, 1-8)

Φιλικά, **Χ. Γ. Κ.**

Κάθε μήνα

Τις Θεός μέγας / ως ο Θεός ημών;

Συ ει ο Θεός, / ο ποιών θαυμάσια μόνος.

Η πρώτη Χριστιανική Εκκλησία στην Κόρινθο

Μετά από την Αθήνα ο Απόστολος Παύλος πήγε μόνος του στην Κόρινθο. Στην πόλη αυτή θα έδινε μεγάλες μάχες. «Όποιος είχε την Κόρινθο, κατείχε την Ελλάδα» (Naumann). Η Κόρινθος είχε πληθυσμό κοσμοπολίτικο. Εδώ όλες οι αντιλήψεις και οι δοξασίες μπορούσαν να ριζοβολήσουν. Στην Κόρινθο, λοιπόν, άξιζε να δώσει ο Παύλος την ψυχή του για το Ευαγγέλιο του Χριστού.

Η πόλη αυτή χρωστάει τη φήμη της και η οστή μοναδική της τοποθεσία. Στην εποχή του αποστόλου Παύλου Κόρινθος και Αθήνα παρουσίαζαν μεταξύ τους μεγάλη αντίθεση. Η Αθήνα έμοιαζε σαν μεσαιωνική πανεπιστημιακή πόλη. Η Κόρινθος ήταν μια κυψέλη με τον αδιάκοπο βόμβο των εμπορών από όλα τα μέρη του κόσμου. Η θέση της ανάμεσα σε δυο θάλασσες την έκανε τότε σαν μια γέφυρα μεταξύ Ανατολής και Δύσης. Κάτω από την προστασία του ρωμαϊκού αετού ήταν ταυτόχρονα στρατιωτική βάση αλλά και διαμετακομιστικό λιμάνι. Επάνω στην ξηρά ανάμεσα στα δύο λιμάνια, Κεχραίων και Λεχάιου, είχαν εγκαταστήσει το Δίολκο, που μετέφερε από τη μια άκρη στην άλλη τα μικρά πλοία με το φορτίο τους. Η Κόρινθος στα χρόνια του Παύλου είχε αφιερωθεί στην πάνδημη Αφροδίτη. Άκουγες τότε παντού το «Ου παντός πλειν ες Κόρινθον». Γυναίκα της Κορίνθου σήμαινε το ίδιο με ελευθέρια γυναίκα. Ο απ. Παύλος, παρά τη σκοτεινή αυτή εικόνα, αγαπούσε περισσότερο την Κόρινθο από την Αθήνα, γιατί ήξερε πως το μεγαλύτερο εμπόδιο για την εξάπλωση του Ευαγγελίου δεν προέρχεται τόσο από την έκκληση στα σαρκικά αμαρτήματα, όσο από την υπερηφάνεια του πνεύματος.

Η ιστορική σημασία της Κορίνθου θα καθοριζόταν στο μέλλον από αυτόν το φτωχό σκηνοποιό που ζητούσε στέγη μόλις έφτασε στην Κόρινθο. Ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, που γνώρισε πρώτα ο Παύλος, ήταν σκηνοποιοί και ομοεθνείς του και θεώρησαν τιμή τους να φιλοξενούν σαν ομότεχνό τους ένα δάσκαλο του Νόμου.

Αυτό ασφαλώς που θα χαροποίησε πολύ τον Παύλο ήταν ότι ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα ήταν ήδη χριστιανοί. Τον απ. Παύλο με τους Ακύλα και Πρίσκιλλα τον συνένδεσε στενά η κοινή προσπάθεια για την εξάπλωση

της Βασιλείας του Θεού. Εδώ ο Παύλος θα ύφαινε κάθε μέρα με τον Ακύλα «θείες ιδέες στις κλωστές του αργαλειού τους».

Η Κόρινθος είχε πλούσια εβραϊκή παροικία. Ο Παύλος στις αρχές της παραμονής του εκεί κήρυττε κάθε Σάββατο στη Συναγωγή των Εβραίων. Εκεί έριξε πρώτα τα πνευματικά θεμέλια σαν «καλός αρχιτέκτων».

Ο Στεφανάς, που φαίνεται πως ήταν ένας πλούσιος προσηλύτος, και ολόκληρη η οικογένειά του ήταν η πρώτη μεγάλη επιτυχία του Παύλου. Με ευχαρίστηση ονομάζει το Στεφανά, στην επιστολή του, «απαρχή της Αχαΐας» (Α΄ Κορ. 16, 15). Δύο άλλοι άνδρες με πολλή υπόληψη ακολούθησαν το παράδειγμα του Στεφανά. Ήταν ο Φουρτουνάτος και ο Αχαϊκός. Ο επόμενος που έπεσε στο δίχτυ του μεγάλου ψαρά ήταν ο Τίτιος Ιούστος, ο οποίος είχε μεγάλο σπίτι δίπλα στη Συναγωγή των Εβραίων.

Οι υπερήφανοι μεγαλέμποροι εβραίοι με τις μεσσιανικές αντιλήψεις του έθνους τους, δεν μπορούσαν ν' ανεχτούν να τους προσβάλλει αυτός ο ξένος την υπόληψη. Αυτός που με την «εξευτελιστική» διδασκαλία του κήρυσσε ένα Μεσσία που πέθανε σαν δούλος επάνω στο Σταυρό. Γι' αυτό ένα Σάββατο ξέσπασε ανάμεσά τους σύγκρουση. Ο Παύλος τράβηξε κι εδώ μια διαχωριστική γραμμή, όπως άλλοτε είχε κάνει στην Αντιόχεια της Πισιδίας. «Εκτιναξάμενος τα ιμάτια είπε προς αυτούς: το αίμα υμών επί την κεφαλήν υμών. καθαρός εγώ. από του νυν εις τα έθνη πορεύσομαι» (Πραξ. ιη, 6).

Από την ημέρα εκείνη δεν ξαναπάτησε οστή Συναγωγή. Παρουσιάστηκε όμως τότε ο Τίτιος Ιούστος δίπλα του και πρόσφερε το ευρύχωρο σπίτι του για τις συγκεντρώσεις της Εκκλησίας. Ο Παύλος θα δέχτηκε με πολλή χαρά την προσφορά. Τότε, το ένα μέρος των κατοίκων ακολούθησε τον Παύλο, ο οποίος συνέχισε τη δράση του στο σπίτι και στην εσωτερική αυλή του Τίτιου Ιούστου. Ο χωρισμός αυτός συνέβαλε ώστε στην Κόρινθο να ιδρυθεί η πρώτη χριστιανική Εκκλησία από μερικούς Ιουδαίους και κατά το πλείστον από πρώην ειδωλολάτρες εθνικούς.

(ΒΟΗΘΗΜΑ: J. Holzner «ΠΑΥΛΟΣ», μετάφραση αρχιεπ. Αθηνών Ιερωνύμου. Εκδόσεις «Δαμασκός», Αθήνα 2001, σελ. 224 - 234)

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἐν Κορίνθῳ τῇ 30^ῃ – 4 – 2008

Πρὸς τὴν κ. Χριστ. Δ. Ματσούκα, Φιλολόγον,
Δ/ντριαν τῶν ἐκπαιδευτηρίων «ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ».
Ἐνταῦθα

Δεξάμενος περιχαρῶς τὸν ἀποσταλέντα ὑφ' ὑμῶν Α' Τόμον τῆς μαθητικῆς περιοδικῆς ἐκδόσεως «Ο ΠΥΡΣΟΣ», ὁμοῦ μετὰ τῶν τεσσάρων (4) τελευταίων τευχῶν τῆς αὐτῆς περιοδικῆς ἐκδόσεως εὐχαριστῶ καὶ συγχαίρω. Ἐπί δέ τῇ ἑορτῇ τῶν ἑορτῶν καὶ τῇ πανηγύρει τῶν πανηγύρεων ἀρχιερατικῶς ἐπεύχομαι ὅπως ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ἰσοβίως πλημμυρίζῃ τὴν καρδίαν σας. Εἴη δέ τό ἔλεος τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ πλούσιον σέ σᾶς, τοὺς οἰκείους σας, τό Ἐκπαιδευτικόν καὶ λοιπόν προσωπικόν τῶν Ἐκπαιδευτηρίων σας καὶ τῶν μαθητῶν σας εἰς ἔτη πολλά.

Μετά Πασχαλίων εὐχῶν καὶ ἀγάπης

† ὁ Κορίνθου Διονύσιος

Σημ.: Εκφράζουμε τις θερμές ευχαριστίες μας προς τον Σεβ. Μητροπολίτη μας κ.κ. Διονύσιο για το ως άνω σεπτό απαντητικό Γράμμα Του.

Η εκπαίδευση στη Νέα Κόρινθο (1858-1900)

(Ενδεικτικές πληροφορίες ως μέρος του όλου)

Η ανθρωπιστική αποστολή του σχολείου χαρακτηρίστηκε εξ αρχής ως η «Εθνική κολυμβήθρα». Στο Σχολείο στηρίχθηκαν όλες οι ελπίδες των πρώτων οργανωτών της Ελληνικής Παιδείας. Όσα εκθέτουμε εδώ αφορούν στη στοιχειώδη εκπαίδευση της Κορινθίας απ' το 1862 και κυρίως στο Γυμνάσιο της Κορίνθου.

Πολλοί γονείς τότε, μολονότι διαισθάνονταν την πνευματική χρησιμότητα του σχολείου για τη μόρφωση των παιδιών τους, προτιμούσαν το όφελος που είχαν από την εργασία τους.

Οι απόφοιτοι των Δημοτικών Σχολείων (με τέσσερις τάξεις) και των πλήρων Δημοτικών Σχολείων (με έξι τάξεις) κατατάσσονταν αντίστοιχα, οι μεν στην α' τάξη οι δε στην γ' τάξη του ενδιάμεσου σχολείου, καλουμένου «Ελληνικό Σχολείο». Το τρίτάξιο Ελληνικό σχολείο ονομάστηκε Σχολαρχείο.

Στην Αργολιδοκορινθία, με πληθυσμό 127.820 κατοίκους, υπήρχαν δέκα Ελληνικά Σχολεία με είκοσι τέσσερις Ελληνοδασκάλους και 674 μαθητές. Το Σχολαρχείο Κορίνθου βρισκόταν τον πρώτο καιρό στην περιοχή του λιμενοβραχίονα της πόλης. Μέχρι το 1881 δεν υπήρχε πρόγραμμα διδασκαλίας των μαθημάτων. Κάθε Ελληνοδιδάσκαλος δίδασκε όποια ώρα ήθελε και όπως ήθελε. Υπήρχαν και βοηθητικά βιβλία, όπως ο περιφημος Γεροστάθης του Λ. Μελά. Επίσης βιβλία φυσιογνωστικών, ανθρωπολογίας, γεωγραφίας κ.ά.

Το 1876 σ' ολόκληρη τη χώρα υπήρχαν 153 Σχολαρχεία με 311 Ελληνοδασκάλους, απ' τους οποίους στο Σχολαρχείο Κορίνθου υπηρετούσαν μόνο τρεις.

Τα εγκαίνια του Γυμνασίου Κορίνθου τελέστηκαν τον Απρίλιο του 1872, παρουσία του Υπουργού Εκκλησιαστικών και Δημοσίας Εκπαιδεύσεως και πλήθους κόσμου απ' την Κόρινθο και άλλους δήμους.

Η εγκατάσταση του υποψηφίου σπουδαστή στην Κόρινθο γινόταν με το κλινοσκεπάσματα και τον ατομικό του ρουχισμό. Στα μέσα της δεκαετίας του 1870, η πόλη της Νέας Κορίνθου δεν είχε πάνω από 2.619 κατοίκους. Ο μαθητής του Γυμνασίου, εγκατεστημένος σ' ένα δωμάτιο, μελετούσε τη νύχτα με λυχνάρι. Κάπου - κάπου τολμούσε με τους φίλους του καμιά κοντινή εκδρομή πεζοπορώντας στην εξοχή. Όμως, μαζευόταν νωρίς το βράδυ, για να συνεχίσει πάλι τα μαθήματα της επομένης.

* * *

Τον Σεπτέμβριο του 1879 έφθασε με τον πατέρα του Επαμεινώνδα στην Κόρινθο απ' το Καμάρι Κορινθίας ο Π. Τσαλδάρης, μέτεπειτα αρχηγός του Λαϊκού κόμματος και πρωθυπουργός της Ελλάδος, προκειμένου να εισαχθεί στο Γυμνάσιο. Η ζωή στην πόλη τα τέσσερα χρόνια σπουδών του ήταν η ίδια με τον συνηθισμένο της ρυθμό για όλους τους μαθητές.

Στο Γυμνάσιο Κορίνθου διδάσκονταν η ελληνική γλώσσα κατά τον τύπο των αρχαίων Ελληνικών, ετυμολογία και σύνταξη. Ακόμη, κατήχηση και ιερή ιστορία, ιστορία της Ελλάδος και της Ρώμης, λίγα απ' την παγκόσμια ιστορία, γεωγραφία της Ελλάδος και άλλων χωρών, μαθηματικά, τα τέσσερα πάθη του δεκαδικού συστήματος, μέθοδοι και αρχές της άλγεβρας, αρχές της λατινικής, της ανθρωπολογίας και της ηθικής, ζωγραφική, καλλιγραφία και μουσική.

Το 1878 εισήχθησαν η διδασκαλία των Νέων Ελληνικών (καθαρεύουσα) και τα μαθήματα της χημείας, της υγιεινής και της κοσμογραφίας.

Το 1862 είχε καθιερωθεί η οπλασκία των φοιτητών στο Πανεπιστήμιο και είχαν επανέλθει οι γυμναστικές ασκήσεις των μαθητών στα σχολεία Μέσης Εκπαιδεύσεως, ενώ το 1871 έγινε υποχρεωτική η θεωρητική

Ίωαν, πορτραίτο φιλοτεκνημένο από τον Γιόζεφ Καρλ Στήλερ (Μουσείο Μπενάκη)

Ο Θ Ω Ν

Ελέω Θεού Βασιλεύς των Ελλήνων

ΔΙΑΤΑΓΜΑ περί της Νέας των Κορινθίων πόλεως

Επί τη προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουργού, ιδόντες το από 3 Απριλίου 1835 Ημέτερον διάταγμα περί της υγιεινής των πόλεων και κωμών, υπ' όψιν έχοντες την αίτησιν των κατοίκων Κορινθου περί συνοικισμού των, και περί προσδιορισμού της καταλλήλου θέσεως προς ανέγερσιν της νέας πόλεώς των, απεφασίσαμεν και διατάττομεν.

Άρθρον 1. Εγκρίνομεν όπως η νέα των Κορινθίων πόλις ανεγερθή επί της εν τη παραλία του Κορινθιακού κόλπου κειμένης θέσεως "Σχοινιά" ήτις κατά τας ενεργηθείσας εξετάσεις παρά των επί τούτω απεσταλμένων της Κυβερνήσεως απεδείχθη η καταλληλοτέρα ως προς την υγείαν και την μέλλουσαν εμπορικήν και βιομηχανικήν των κατοίκων πρόοδον.

Άρθρον 2. Παραγγέλλεται ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών Υπουργός να διαφροντίση όσον τάχιστα τα περί συντάξεως των ανηκόντων σχεδίων της εγερθησομένης νέας πόλεως, του κατασκευασθησομένου εκεί λιμένος, και των αναγκαιούντων δημοσίων καταστημάτων ως και τας λοιπάς προπαρασκευαστικές εργασίας προς πραγματοποιήσιν του ειρημένου συνοικισμού, μετά την δημοσίευσιν του περί τούτου εκδοθησομένου νόμου.

Άρθρον 3. Ο Ημέτερος επί των Εσωτερικών υπουργός θέλει εκτελέσει το παρόν διάταγμα.

Αθήνησι τη 19 Μαρτίου 1838

→ και πρακτική στρατιωτική διδασκαλία των μαθητών των Σχολαρχείων και Γυμνασίων.

Το 1870 είχε προβλεφθεί ότι οι μαθητές που είχαν υπερβεί το 14ο έτος της ηλικίας, υποχρεώνονταν τέσσερις φορές την εβδομάδα, φέροντας στρατιωτικές στολές, να εκπαιδεύονται θεωρητικά και πρακτικά στα γεμίσματα και τις ριπές όπλου, καθώς και στις ασκήσεις εκστρατείας, από ανθυπασιστή προγυμναστή. Οι ασκήσεις αυτές απέδειξαν ότι «η εν Κορίνθω μαθητική νεολαία σπουδαίως φιλοτιμείται και περί τα στρατιωτικά γυμνάσια».

Το 1889 ο Χαρίλ. Τρικούπης όρισε επόπτη των στρατιωτικών ασκήσεων στα

Γυμνάσια ανώτερο αξιωματικό του Στρατού, τον οποίο αναπλήρωνε διδάκτωρ του Πανεπιστημίου, κατά τροποποίηση του σχεδίου Νόμου, που υπέβαλε στην Βουλή ο Κορινθιος βουλευτής Δημ. Γ. Πετρίδης.

Το 1886 φοιτούσαν στο Γυμνάσιο Κορίνθου, στην πρώτη τάξη 44 μαθητές, στη δευτέρα 32, στην τρίτη 21 και στην τετάρτη 14, σύνολο μαθητών 111 και έξι καθηγητές, ενώ το έτος 1889 στο Γυμνάσιο Κορίνθου φοιτούσαν 141 μαθητές και υπηρετούσε τότε Γυμνασιάρχης ο Μιχ. Βαμβακερός.

(Βοήθημα: ΜΑΤΘΑΙΟΥ Χ. ΑΝΔΡΕΑΔΗ «Η Κορινθία τον 19ο αιώνα», τόμος 3ος, σελ. 357 - 447)

Από την αρχαία Δίολκο στη Διώρυγα της Κορίνθου

του εκπαιδευτικού κ. Νικ. Κάτσα

Βρισκόμαστε στα τέλη του 7ου π.Χ. αιώνα, όταν τύραννος της Κορίνθου έγινε ο Περίανδρος, γιος του Κύψελου, από το γένος των Βακχιάδων. Ο Περίανδρος σκέφτηκε για πρώτη φορά να κόψει τη στενή λωρίδα της γης, που ένωνε την Πελοπόννησο με την κυρίως Ελλάδα και εμπόδιζε την άμεση και γρήγορη επαφή ανάμεσα στους δύο κόλπους, τον Κορινθιακό και τον Σαρωνικό. Η ιδέα όμως αυτή προσέκρουσε στις ανυπέρβλητες δυσκολίες, που δημιούργησε η έλλειψη καταλλήλων τεχνικών μέσων.

Ο Περίανδρος κατάφερε να εφεύρει έναν άλλο τρόπο για τη μεταφορά των πλοίων. Κατασκεύασε τη Δίολκο, που ήταν ένας στενός δρόμος στρωμένος με πώρινους κυβόλιθους πλάτους 3-5 μέτρων. Κατά μήκος του δρόμου αυτού και σε απόσταση 1.5 μέτρων μεταξύ τους είχαν χαραχθεί δύο παράλληλες αυλακώσεις, ώστε σ' αυτές να συγκρατούνται οι τροχοί των οχημάτων που μετέφεραν τα πλοία, πολεμικά ή εμπορικά.

Μετά τον Περίανδρο, την ίδια προσπάθεια για τη δημιουργία διώρυγας θέλησε να αναλάβει ο Δημήτριος ο Πολιορκητής (337-283 π.Χ.). Οι τεχνικοί όμως θεώρησαν ανεφάρμοστο ένα τέτοιο σχέδιο, γιατί διαπίστωσαν ότι το επίπεδο της επιφάνειας του Κορινθιακού βρισκόταν υψηλότερα από το επίπεδο του Σαρωνικού κόλπου, οπότε η διάνοιξη μιας διώρυγας κινδύνευε να καταλήξει στο πλημμύρισμα του Σαρωνικού κόλπου και στον επακόλουθο καταποντισμό της Αίγινας και των άλλων νησιών.

Το 67 μ.Χ. ο Νέρων αποφάσισε την ανάληψη του έργου της διάνοιξης της διώρυγας με 6.000 σκλάβους από την Ιουδαία. Η τάφρος που ξεκίνησε από τον Κορινθιακό είχε προχωρήσει κατά 2.000 μέτρα και η τάφρος από το Σαρωνικό 1.500 μέτρα και σε βάθος 3.30 μέτρα. Η επανάσταση όμως που ξέσπασε στη Ρώμη την

ίδια χρονιά ανάγκασε τον Νέρωνα να διακόψει τις εργασίες.

Η χρήση εν τω μεταξύ της Δίολκου ήταν συνεχής. Η τελευταία μαρτυρία για τη χρήση του ήταν το 833 μ.Χ. επί Βασιλείου του Α' του Μακεδόνα.

Στους νεωτέρους χρόνους οι πρώτες μεταγενέστερες του Καποδίστρια. Η λήψη αποφάσεων αρχίζει με νόμο στις 17 Νοεμβρίου του 1869 «περί διορύξεως του Ισθμού της Κορίνθου» και συνεχίζεται με βασιλικό Διάταγμα της 18ης Μαΐου του 1881 με το οποίο κατακυρώνεται το έργο στον Ούγγρο στρατηγό Túr καθώς και το προνόμιο της εκμετάλλευσης της Διώρυγας για 99 χρόνια. Το πρώτο έργο της διόρυξης άρχισε στις 29 Μαρτίου 1882. Η εταιρεία του Túr κατασκεύασε ένα σημαντικό μέρος του έργου, το κυριότερο τμήμα του οποίου ήταν η σιδερένια γέφυρα που συνέδεε τις δύο όχθες της διώρυγας για τη διέλευση της γραμμής του σιδηροδρόμου. Τα κεφάλαια όμως της εταιρείας δεν ήταν αρκετά για την ολοκλήρωση του έργου. Το 1890 νέα ελληνική εταιρεία, δημιούργημα του Ανδρέα Συγγρού, κατόρθωσε να αποπερατώσει το έργο. Τα εγκαίνια της Διώρυγας έγιναν στις 25 Ιουλίου του 1893.

Η Διώρυγα έχει μήκος 6.300 μέτρα. Το βάθος του νερού στη Διώρυγα είναι 7 μέτρα. Το πλάτος στην επιφάνεια του νερού είναι 24.60 μέτρα και στον πυθμένα 21.60 μέτρα.

Η σημασία της Διώρυγας γίνεται φανερή από τη συντόμηση του πλου, για παράδειγμα, από το Ιόνιο για τον Πειραιά, που ανέρχεται στα 140 ναυτικά μίλια.

Η Διώρυγα αποτελεί ένα σημαντικό κατασκευαστικό έργο. Ένα έργο που ξεκίνησε σαν ιδέα από τον 7ον π. Χ. αιώνα και εγκαινιάστηκε το 1893. Είναι ένα έργο, που το θαυμάζουν χιλιάδες επισκέπτες από όλο τον κόσμο.

Ο μοναδικός 17τρούλλος Ι. Ν. Αγ. Γεωργίου Ζάχολης. Ευρωσίνη Κορινθίας

Η σημαντικότερη εκκλησία, τόσο για την ιστορία της όσο και για τον αρχιτεκτονικό της ρυθμό, που χτίστηκε τον 19ο αιώνα, είναι αδιαμφισβήτητα ο ναός του Αγίου Γεωργίου στην Ευρωσίνη ή Ζάχολη. Ο ναός χτίστηκε το 1811 εντός 39 ημερών, μετά από υπεράνθρωπες προσπάθειες των κατοίκων του χωριού, αφού η προθεσμία για την ανέγερσή του είχε οριστεί από τον Τούρκο διοικητή το μέγιστο 40 ημέρες. Το σχέδιο στο οποίο οικοδομήθηκε ο ναός ήταν βασιλική βυζαντινού ρυθμού με 17 τρούλους, έξι σε κάθε πλευρά του ναού, να συμβολίζουν τους 12 Αποστόλους, τέσσερις μεγαλύτεροι σε κάθε γωνιά, συμβολίζοντας τους 4 Ευαγγελιστές, κι ένας κεντρικός μεγαλύτερος όλων, συμβολίζοντας τον Παντοκράτορα. Η σκεπή στηρίχτηκε σε 36 κολώνες

με κιονόκρανα βυζαντινού ρυθμού, ενώ το τέμπλο κατασκευάστηκε από την ξυλεία ενός και μόνο θρυλικού κυπαρισσιού και πάνω του σκαλίστηκαν εικόνες από την Παλαιά Διαθήκη αλλά και η σκηνή της κοπής του κυπαρισσιού. Τέλος, ο ναός που πρόσφατα κρίθηκε διατηρητέος είναι τρισυπόστατος, έχει δηλαδή τρεις άγιες Τράπεζες, την αριστερή αφιερωμένη στους Αγίους Κωνσταντίνο και Ελένη, τη μεσαία αφιερωμένη στον Άγιο Γεώργιο και τη δεξιά αφιερωμένη στον άγιο Δημήτριο.

(Πηγή: “ΚΟΡΙΝΘΙΑ, Φυσικό περιβάλλον, ιστορία, μνημεία, οικολογικές και πολιτιστικές διαδρομές”, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Κορινθίας, Κόρινθος 2005, σελ. 88)

60ή επέτειος

ΜΝΗΜΗ Γ. ΒΕΡΙΤΗ

(5 Μαΐου 1948 - 5 Μαΐου 2008)

ΑΠΟ ΤΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΤΟΥ

(Νέος, στην ηλικία των 28 χρόνων, σε μια ομιλία του προς τους φοιτητές με θέμα «Οι ΛΕΥΚΕΣ ΧΩΡΕΣ», ανάμεσα στα άλλα απηύθυνε και τα εξής αξιομνημόνευτα)

«Επάρατε τους οφθαλμούς υμών και θεάσασθε τας χώρας, ότι λευκαί εισί προς θερισμόν ήδη» (Ιωάν. 4, 35). Οι Λευκές Χώρες. Αυτό ήταν το θέαμα, που έδειξε ο Κύριος κάποια μέρα στους μαθητές Του, όταν η άνοιξη είχε περάσει...»

«Μ' ένα τρόπο θαυμαστό οι μαθητές του αιώνα μας ενώνονται με τους Δώδεκα για ν' ακούσουν την ίδια πρόσκληση. Θεριστές μέσα στο θερισμό του Κυρίου. Μια αποστολή, που αποκλείει απόλυτα την παθητική στάση και δεν γνωρίζει άλλο από τη δράση και την κίνηση. Όχι μονάχα η εγκατάλειψη του έργου αλλά και το σταμάτημα είναι προδοσία. Αυτός είναι ο ευγενέστερος αγώνας απ' όλους τους αγώνες. Ένας αγώνας, που ζητάει ολοκληρωτικό δόσιμο.

Αλίμονο σ' εκείνους που αποτελματώνονται μέσ' στη μιζέρια του σκεπτικισμού και των ατέλειωτων υπολογισμών. Που ζωντανοί, έχουν καταντήσει πιο αξιολύπητοι απ' τους άταφους νεκρούς.

Ας αδράξουμε, λοιπόν, αποφασιστικά το δρεπάνι που συντρίβει τα νόθα κατασκευάσματα της ψευτιάς και της πλάνης. Καθαρίζει τον τόπο, όπου μπορεί να υψωθεί μεγалоπρεπο το οικοδόμημα του χριστιανικού πολιτισμού. Κι αν το δρεπάνι αυτό μας φαίνεται βαρύ, ας μη δειλιάσουμε. Θα μας το ελαφρώσει η δύναμη Εκείνου. Φτάνει να Τον έχουμε πάντα στο κέντρο της ζωής μας. Εργάτες της πνευματικής αναμόρφωσης, οικοδόμοι χριστιανικού πολιτισμού. Θα μας ευγνωμονεί η πατρίδα μας. Θα μας στεφανώσει με στεφάνι αμάραντο αθανασίας και δόξας ο Κύριος.

Τέτοια είναι η κλήση μας, αγαπητοί μου φίλοι.»

(Περισσότερα για το Γ. Βερίτη, βλ. "Ο Πυρσός", τ.4, Μάιος 2007, σελ. 59)

Η σχολική Περιβαλλοντική Ομάδα μας

Η ονοματοδοσία των φυτών του κήπου μας

Η δημιουργία βοτανικού κήπου στο σχολείο μας έδωσε την ευκαιρία στα μέλη της Περιβαλλοντικής Ομάδας όχι μόνο να ασχοληθούν πρακτικά με την καλλιέργεια διάφορων ειδών φυτών αλλά και να καταρτιστούν θεωρητικά για τα φυτά που επιλέχθηκαν να στολίσουν τον κήπο μας. Η ανάγκη να τοποθετηθούν δίπλα στα φυτά καρτελάκια με τις επιστημονικές ονομασίες τους ώθησε τους «μικρούς βοτανολόγους» να βρουν, κατά πρώτο λόγο, πληροφορίες για τον «ανάδοχο» τους, ο οποίος δεν είναι άλλος από το σπουδαίο επιστήμονα Κάρολο Λινναίο.

Ο Κάρολος Λινναίος (1707-1778) ήταν Σουηδός βοτανολόγος και εξερευνητής, που πρώτος διαμόρφωσε αρχές για τον προσδιορισμό γενών και ειδών οργανισμών και δημιούργησε ένα ομοιόμορφο σύστημα για την ονοματολογία τους. Ο Λινναίος ήταν γιος κληρικού. Λόγω της ανατροφής που έλαβε, από μικρή ηλικία καλλιεργήθηκε στην ψυχή του η αγάπη προς το Δημιουργό της φύσης, αλλά και προς τα δημιουργήματά του.

Το σύστημα ταξινόμησης του Λινναίου

Η συνεισφορά του Λινναίου στην ταξινομία είναι μεγαλύτερη από την απλή επιστημονική ονοματοδοσία σε πολλά από τα φυτά και τα ζώα του κόσμου. Κατά τον 18ο αιώνα, οπότε και συντελέστηκε μια μεγάλη επέκταση της γνώσης της φυσικής ιστορίας, ο Λινναίος δημιούργησε ένα εκτεταμένο σύστημα ταξινόμησης, τόσο για τα φυτά, όσο και για τα ζώα. Το μεγαλύτερο μέρος της ταξινόμησής του έχει αλλάξει πολύ, αλλά οι βασικές αρχές του συστήματός του ακολουθούνται ακόμη.

Το σύστημα του Λινναίου για τη διεύθυνση των οργανισμών είναι ένα ιεραρχικό σύστημα ταξινόμησης. Ο Λινναίος αρχικά χρησιμοποίησε τις ακόλουθες πέντε βαθμίδες (με φθίνουσα σειρά): βασιλείο, ομοταξία (κλάση), τάξη, γένος και είδος.

Διωνυμική ονοματολογία

Η μεγαλύτερη καινοτομία του Λινναίου και το σημαντικότερο στοιχείο του συστήματός του είναι η χρήση της διωνυμικής ονοματολογίας που εισήγαγε το 1735 με το έργο του *Systema Naturae*. Κάθε είδος έχει ένα λατινικό όνομα που αποτελείται από δύο λέξεις που γράφονται με πλάγια γραφή ή είναι υπογραμμισμένες. Η πρώτη λέξη είναι το όνομα του γένους και γράφεται πάντα με κεφαλαίο το αρχικό γράμμα. Η δεύτερη λέξη είναι το ειδικό επίθετο που γράφεται με πεζά γράμματα.

Το όνομα του γένους είναι πάντα ουσιαστικό, ενώ το όνομα του είδους είναι συνήθως επίθετο. Το ειδικό επίθετο δεν αναφέρεται ποτέ μόνο του. Για τον καθορισμό του είδους είναι απαραίτητη η αναφορά όλου του διωνύμου (π.χ. *Syringa vulgaris*, κοινώς πασχαλιά). Το ειδικό επίθετο

μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε διαφορετικά και μη συγγενικά γένη, ενώ το όνομα του γένους μπορεί να δοθεί μόνο σε μία ομάδα οργανισμών (π.χ. *Verbena Sp*, κοινώς βερβένα και *Oxalis Sp*, κοινώς οξαλίδα).

Υπάρχουν περιπτώσεις όπου το είδος διαίρεται σε υποείδη, οπότε χρησιμοποιείται μια τριωνυμική ονοματολογία (π.χ. *Rubica granatum nana*, κοινώς ροδιά νάνα). Το υποείδη όνομα μπορεί να είναι επανάληψη του ειδικού ονόματος.

Η ανάδειξη των ονομάτων των φυτών στον κήπο μας

Για κάθε βοτανικό κήπο είναι σημαντική η ανάδειξη των επιστημονικών ονομασιών των φυτών που περιέχει με βάση τη διωνυμική ονοματολογία του Λινναίου. Γι' αυτό το λόγο και εμείς αποφασίσαμε να φτιάξουμε καρτελάκια με τα ονόματα των φυτών. Αφού χωριστήκαμε σε ομάδες, κάθε ομάδα ανέλαβε από μια εργασία. Το αποτέλεσμα είναι άψογο, δείχνοντας ότι οι επίδοχοι ...βοτανολόγοι του σχολείου μας δημιουργούν έναν βοτανικό κήπο άρτια οργανωμένο!

Οι μαθητές της Α' Λυκείου
Επιμέλεια: Ο εντεταλμένος της στήλης

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ο Πυρσός
ΜΑΪΟΣ 2008 83

Ο ΤΥΠΟΣ

Για τα Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος»

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

γράφει:

Τα σχολεία σήμερα δεν μας έχουν συνηθίσει στην έκδοση μαθητικών περιοδικών. Τα Εκπαιδευτήρια «Απ. Παύλος» αρχίζοντας την λειτουργία τους μόλις πριν 2 1/2 χρόνια, μας εντυπωσίασαν με το μηνιαίο μαθητικό περιοδικό τους. Σήμερα κρατάμε στα χέρια μας το 16σέλιδο τεύχος Νο 11 του Ιανουαρίου... Εντύπωση προκαλούν και οι εκθέσεις των μαθητών με τις απόψεις τους γύρω από τη σημασία του χρόνου. Άλλες σελίδες με νόημα και εικονογράφηση που εντυπωσιάζουν τον αναγνώστη, είναι οι σελίδες των μαθητών στ' Αγγλικά και τα Γαλλικά. Πρωτοποριακή είναι για μαθητές και η στήλη Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, που κάνει λόγο για τη δραστηριότητα των μαθητών του Σχολείου. Το περιοδικό κλείνει με τις «Σπίθες του Πυρσού», που αποτελούνται από πνευματικές ασκήσεις και έξυπνα ανέκδοτα.

Το συμπέρασμα από την περιδιάβαση του ωραίου αυτού περιοδικού είναι ότι «Ο ΠΥΡΣΟΣ» δεν προσφέρεται μόνο για τους μαθητές, αλλά χαρίζει και στον καθένα υπέροχες στιγμές από την ώρα που αρχίζει να το διαβάζει.

ο Ρεπόρτερ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

γράφει:

Στα εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος», τη φετινή χρονιά, κρίθηκε σκόπιμο να

καθιερωθεί για υλοποίηση ένα Πρόγραμμα Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης. Από τα ίδια τα παιδιά εκφράστηκε η άποψη ότι, «ως νέοι με κοινωνική συνείδηση έχουμε καθήκον να προστατεύσουμε τη φύση, γιατί αποτελεί για εμάς δώρο Θεού...

Το πρόγραμμα του Σχολείου φέρει τον τίτλο «Σχολικός βοτανικός κήπος - Εξερευνητές της φύσης στο σταυροδρόμι της Ρούμελης και του Μοριά». Στόχος είναι η δημιουργία από τα ίδια τα παιδιά ενός κήπου με είδη της τοπικής χλωρίδας και, παράλληλα, η έρευνα και η μελέτη της χλωρίδας της περιοχής...

Αξίζουν συγχαρητήρια στα Εκπαιδευτήρια «Απόστολος Παύλος», γιατί η εικόνα που παρουσιάζουν φανερώνει μια καλά οργανωμένη παιδαγωγική προσπάθεια, που στοχεύει στην πολύπλευρη κατάρτιση των μαθητών τους δίνοντας έμφαση στη διάπλαση ολοκληρωμένων χαρακτήρων, ικανών να εξελιχθούν σε αυριανούς συνειδητοποιημένους πολίτες.

έγραψαν:

ΠΥΡΦΟΡΟΙ!!!...ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΣ ΣΤΟ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Την Τετάρτη 26 Μαρτίου επισκέφθηκε το Μεσολόγγι μια ομάδα νέων Κορινθίων Μαθητών των Εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος», που έχουν την έδρα τους στον Ισθμό της Κορίνθου.

Παρακάλεσαν και ζήτησαν να ξεναγηθούν από τον δικό μας καθηγητή και πρόην Δήμαρχο κ. Νίκο Βούλγαρη, ο οποίος πρόθυμα τους συνόδευσε σε όλους τους ιστορικούς χώρους της Πόλης και της περιοχής, επί τρεις ώρες. Ευχάριστη ήταν η επίσκεψή τους στον Μητροπολίτη μας κ. Κοσμά. Τους καλοδέχτηκε και τους μίλησε πατρικά μέσα σε θερμή ατμόσφαιρα.

Οι ωραίες σχολικές στολές των Μαθητών και Μαθητριών και τα φωτεινά και χαρούμενα πρόσωπά τους έδιναν την εντύπωση ότι κυκλοφορούσαν στο Μεσολόγγι κάποιοι «Πυρφόροι!!!» νεολαίοι, υποσχόμενοι πολλά.

Πολλές φορές διάφοροι επισκέπτες εκφράστηκαν τιμητικά και με θαυμασμό για το Μεσολόγγι. Όμως σπάνια καταγράφηκαν Μεσολογγίτες, αν και επισκέπτες, για να δώσουν με το λόγο και τη φωνή τους ταρέποντα για την ιερά Πολιτεία του Έθνους.

Μια συντροφιά νέων μαθητών Γυμνασίου - Λυκείου των Εκπαιδευτηρίων «Απόστολος Παύλος», αποδείχθηκαν εμπνευσμένοι, «Πυρφόροι!!!» νεολαίοι. Αφιέρωσαν το 14ο τεύχος του μαθητικού περιοδικού τους με τίτλο «Ο ΠΥΡΣΟΣ», όχι μόνο στις εντυπώσεις και στα βιώματά τους από την επίσκεψή τους, αλλά και στον ιδεόκοσμο του Μεσολογγίου, τους προμάχους και πρωταγωνιστές του και το Φιλελληνισμό με τους Φιλέλληνες. Αποδίδουμε τιμή στους νέους που τίμησαν και τιμούν το Μεσολόγγι, με τη φλογόβολιά τους.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ 2008 ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ “ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ”

ΣΤΗ ΒΕΝΙΖΑ ΒΙΛΛΙΩΝ

Ελάτε φέτος και σεις να ζήσετε αξέχαστες στιγμές στις άνετες κατασκηνωτικές εγκαταστάσεις των εκπαιδευτηρίων μας.

Θα χαρείτε:

- Ψυχαγωγία και άθληση
- Περιπέτειες στη φύση
- Ευχάριστη επιμόρφωση
- Νέες δυνατές φιλίες
- Πρωτόγνωρες πνευματικές εμπειρίες

ΦΕΤΙΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ:

4/7/08 - 17/7/08 (Αγόρια)

18/7/08 - 31/7/08 (Κορίτσια)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Ο
1ος ΤΟΜΟΣ
2007
ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΙΚΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
ο **οὐεσός**

- Με νεανικούς προβληματισμούς
- Με συνεργασίες πολλών μαθητών
- Με κείμενα Εκπαιδευτικών
- Με εκδηλώσεις χαράς και δημιουργίας
- Με οικολογικές δραστηριότητες
- Με τις σπίθες του Πυρσού (ψυχαγωγία)

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ

Η 1η Απριλίου, ημέρα επετείου της έναρξης του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ για την ανεξαρτησία της Κύπρου, δεν θα πρέπει να περνά για μας απαρατήρητη. Στο Σχολείο μας συμμαθητές μας με την καθοδήγηση και την επιμέλεια καθηγήτριας φιλόλογου μας έκαναν μια πολύ πλούσια, κατατοπιστική και συγκινητική παρουσίαση. Περιλάμβανε ιστορική αφήγηση, απαγγελίες, τραγούδια, μουσική και προβολή παρουσίασης με power point. Οι συμμαθητές μας τα απέδωσαν όλα με πειστικότητα που μας έκανε να ρι-

γήσουμε. Πέρα από το θάρρος και τον ηρωισμό των Κυπρίων αδελφών μας, που αγωνίστηκαν λιονταρίσια και μέχρις εσχάτων για να διατηρήσουν την από αιώνων ελληνικότητά τους, μας ενέπνευσε το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των αγωνιστών ήταν έφηβοι και νέοι. Μακάρι και μεις να φανούμε αντάξιοι τους Έλληνες, αν χρειαστεί!

Μια μεγάλη αποκάλυψη, δυστυχώς οδυνηρή, ήταν η ομιλία στο Σχολείο μας της κ. Παναγιωτίδη, επιχειρηματία, για την κατάσταση που επικρατεί λίγο έξω από τη χώρα μας, στη γειτονική Σερβία. Όλοι είχαμε ακούσει για τον πόλεμο που γινόταν εκεί κάποια χρόνια πριν. Ποιος θα μπορούσε όμως να φανταστεί πως η χώρα δεν έχει μπορέσει ακόμα να ανασυνταχθεί σχεδόν καθόλου, αλλά ζει σε τραγική φτώχεια και αθλιότητα, χωρίς ηλεκτρικό ρεύμα, χωρίς τα απαραίτητα τρόφιμα, φάρμακα και ρουχισμό, με χιλιάδες εγκαταλελειμμένα ορφανά πολέμου; Το όσα απίστευτα ακούσαμε από την κ. Παναγιωτίδη, συχνή επισκέπτρια και αρωγό των Σέρβων, μας προκάλεσαν αγανάκτηση για τις πράξεις των «μεγάλων», που ορίζουν τις τύχες των λαών και για τη δική μας μακαριότητα, εννοούμε των βολεμένων.

Από την ίδια κιάλας μέρα κινητοποιηθήκαμε αμέσως. Και δεν μπορούσαμε να κάνουμε αλλιώς. Στα σπίτια ανοίξαμε ντουλάπες, τους κουμπαράδες μας και τα πορτοφόλια των γονιών μας και συγκεντρώσαμε σε κάθε τάξη ρούχα, παιχνίδια και τρόφιμα. Κάποιοι έδωσαν μάλιστα γενναϊόψυχα και κάτι αγαπημένο, που σ' άλλη περίπτωση δεν θα θυσιάζαν. Έτσι μόνο μπόρεσε η ψυχή μας να βρει ησυχία: όταν γέμισε με τη ζεστασιά της ανθρωπιάς, την κρυφή χαρά της προσφοράς. Δυο συμμαθήτριάς μας έκλεισαν σε γράμμα τα κοινά για όλους μας συναισθήματα και τις σκέψεις μας για τα βασανισμένα Σερβόπουλα. Στις επόμενες μέρες όλα τα πράγματα ταξινομήθηκαν και μεταφοράκαν σε ένα σχολικό. Απόμενε πια η μεταφορά τους στο αεροδρόμιο, που έγινε το Μ. Σάββατο το πρωί, με τη συνοδεία εκπροσώπων μαθητών και καθηγητριών μας. Οι ευχές και οι προσευχές μας για το σερβικό λαό τα συνοδεύουν.

και δημιουργίας

Από τις ενδιαφέρουσες σχολικές δραστηριότητες του μήνα ήταν φυσικά η προπόνησή μας για τα πρωταθλήματα που θα διεξαχθούν στο τέλος της σχολικής χρονιάς. Στο άλμα εις μήκος γίναμε... καγκουρό. Άθλημα μοναδικό και για θέαση. Απολαμβάνεις τα άλματα όσων τα καταφέρνουν, αλλά άλλο τόσο και τις ξεκαρδιστικές προσπάθειες όσων σίγουρα δεν έχουν πάρει ακόμα τον ...αέρα. Στους αγώνες ταχύτητας τα πράγματα πιο ξεκάθαρα, χωρίς όμως να αποκλείονται και οι εκπλήξεις. Αναμένουμε με αγωνία...

Το πρωινό μήνυμα της Δευτέρας 14 Απριλίου έκανε λόγο για τα μεγάλα γεγονότα της Θυσίας και της Αναστάσεως του Κυρίου μας και για την ψυχική προετοιμασία που απαιτείται προκειμένου κανείς να τα ζήσει όσο πιο ουσιαστικά μπορεί. Ακούγοντάς το συνειδητοποιήσαμε ότι καθένας για τις διακοπές, δεν μπορεί και να μην προβληματιστεί για το πόσο έτοιμος είναι να σταθεί μπροστά στο Σταυρό του Χριστού. Όταν η υπεύθυνη ρώτησε στις τάξεις ποια παιδιά θα ήθελαν να προσέλθουν στην ι. Εξομολόγηση, ήταν πολλά τα χέρια που σηκώθηκαν. Η αυθόρμητη εκδήλωση της επιθυμίας αυτής και οι εμπειρίες που εκφράστηκαν από τους συμμετέχοντες παρακίνησαν αρκετά και από τα νέα παιδιά να συμμετάσχουν κι αυτά για πρώτη φορά στο μυστήριο. Και είναι αξιοσημείωτο το ότι, όσο κι αν άλλοι έβγαίνουν από το Εξομολογήτήριο σκεπτικοί, άλλοι δακρυσμένοι κι άλλοι πολύ χαρούμενοι, όμως όλοι ένιωθαν ανακουφισμένοι, σαν να τους έφυγε ένα βάρος που έπαψε πια να τους πιέζει!..

Κάποια από τις επόμενες μέρες είχαμε εκκλησιασμό. Έτσι, μας δόθηκε η ευκαιρία να επισφραγίσουμε το μυστήριο της ι. Εξομολόγησης με το μυστήριο της Θ. Κοινωνίας. Την υπόλοιπη μέρα ευχαριστηθήκαμε τον περίπατο και την ξεκούραση στη φύση της κατασκήνωσης. Ξεδώσαμε στα γήπεδα με το ομαδικό παιχνίδι και απολαύσαμε στην τραπεζαρία το πλούσιο κέρασμα που μας επιφυλάσσει η πάντα φιλόξενη και γενναιοδωρη κατασκήνωτική κουζίνα, ακόμα κι όταν τα εδέσματα είναι νησιτίσιμα!..

Την τελευταία μέρα των μαθημάτων πριν το Πάσχα τα παιδιά της Γ΄ Γυμνασίου μας εισήγαγαν για τα καλά στο πνεύμα της Μ. Εβδομάδας, παρουσιάζοντάς μας δραματοποιημένα επί σκηνής στιγμιότυπα από το Θείο Πάθος. Όσο κι αν η παρουσίαση αυτή, λόγω έλλειψης χρόνου προετοιμασίας, ήταν απλή και πρόχειρη, κατάφερε να μας συγκινήσει και να μας δώσει ουσιαστικά μηνύματα, που συμπληρώθηκαν από την επίκαιρη προβολή που ακολούθησε.

Πιλολογικη

Το μήνυμα της Ανάστασης

Η Ανάσταση στην ποίηση του Γ. Βερίτη

Η Μεγάλη Εβδομάδα είναι η Εβδομάδα των Σεπτών Παθών του Κυρίου. Οι Εκκλησίες γεμίζουν από τους Χριστιανούς. Όλοι νιώθουν έντονα την ανάγκη να ανοίξουν τις καρδιές τους, να ξεχάσουν τα μίσση και τις μικρότητες και να ενώσουν αδελφικά τα χέρια με τους συνανθρώπους τους. Η Εκκλησία μας ακόμη μας προσκαλεί να ενώνουμε τη φωνή μας με τους ιερούς ύμνους της, αφήνοντας τις καρδιές μας μέσα στη θείκη αγάπη. Έτσι παίρνουμε δύναμη από τη μυσταγωγία των ιερών Ακολουθιών.

Ο Χριστός μας θυσίασε τη ζωή Του για να μας χαρίσει την εξιλέωσή μας από το προπατορικό αμάρτημα. Προσφέρθηκε ο ίδιος να σηκώσει το βαρύ φορτίο των αμαρτημάτων μας και σαν αθώο πρόβατο οδηγήθηκε στη σφαγή, όπως λέει ο μεγάλος προφήτης Ησαΐας. («Ως πρόβατον επί σφαγήν ήχθη»). Ήρθε στη Γη με ανθρώπινη μορφή και πρόσφερε στην ανθρωπότητα παρηγοριά και φως. Γιάτρεψε αρρώστους, σκούπισε δάκρυα πονεμένων, έκανε θαύματα, ανάστησε νεκρούς, και αποκάλυψε την αλήθεια για το σκοπό της ανθρώπινης ζωής.

Με το αποκορύφωμα της θυσίας Του ήπιε το πικρό ποτήρι του πόνου σηκώνοντας το Σταυρό του μαρτυρίου. Ανηφόρισε το Γολγοθά και παρέδωσε το Πνεύμα Του στον Ουράνιο Πατέρα, χαρίζοντας σε μας τη σωτηρία και την αιώνια ζωή.

Ο Χριστός βάδισε πρώτος το δρόμο προς το Γολγοθά και χάραξε την ανθρώπινη πορεία για αγώνα, δίνοντας έτσι την υπόσχεση της νίκης και την αιωνιότητα της ζωής.

Η θείκη Του φύση σκόρπισε το φως στα σκοτάδια της αβύσσου, νίκησε το θάνατο και γέμισε τον κόσμο με ανεκλάλητη χαρά και αισιοδοξία.

Η επίγεια ζωή του Χριστού, ο σταυρικός Του θάνατος και η λαμπροφόρος Ανάστασή Του καλούν σήμερα όλους μας σε ανανέωση και ψυχική ανάταση.

Η Ανάστασή Του είναι το χαροποίο μήνυμα της νίκης. Η γλυκιά της μελωδία ας ζεσταίνει πάντοτε τις καρδιές μας και ας δυναμώνει τη θέλησή μας να ακολουθούμε το φωτεινό παράδειγμα της αγάπης προς Αυτόν και τους συνανθρώπους μας.

Αναστασία Μπέη
Α' Λυκείου

«Ανάσταση 'ναι. Κι η ψυχή / δε νιώθει τώρα μοναχή, / καθώς εχτές και πρώτα./ Κάποιος βαδίζει στο πλευρό,/ της απαλαίνει το σταυρό,/ σπογγίζει τον ιδρώτα»/

Με αυτά τα λόγια ο ποιητής και όλοι οι πιστοί διαμηνύουν το ελπιδοφόρο άγγελμα της Αναστάσεως του Κυρίου μας. Αφότου αναστήθηκε ο Χριστός, έπαψαν οι ψυχές να βαδίζουν μοναχές στα μονοπάτια του πόνου, της δυστυχίας και της θλίψης. Καινούριες ελπίδες αναγεννήθηκαν μέσα μας. Χαρά πλημμύρισε τις ψυχές μας: «Στην αναστάσιμη χαρά / φυτρώνουν μέσα μας φτερά / κι αντάμα ξεκινάμε». Ο Κύριός μας καταπάτα τον θάνατο και την αμαρτία με το Θάνατό Του. Και απλώνει το Άγιο Φως Του παντού. Δίνει κουράγιο στους πονεμένους για να συνεχίσουν τον αγώνα τους. Τους μεταλαμπαδεύει το μήνυμα, ότι έπειτα απ' το σκληρό πόνο που περνούν θα γίνει και η δική τους ανάσταση. «Ευλογητή νάν' η στιγμή / που παίρνουν τέλος οι λυγμοί / και κάτι ορθρίζει εντός μου, / κάτι απ' την άρρητην αυγή / π' άστραψ' ο τάφος σου στη γη, / Ήλιε και Φως του κόσμου». Οι πιστοί ενθαρρύνονται. Δεν απελπίζονται, δεν απογοητεύονται. Αγώνιζονται και αναμένουν την ανάστασή τους. Αφήνουν να εισχωρήσει το φως στις καρδιές τους, η ελπίδα στις ψυχές τους και η αναστάσιμη σκέψη στο μυαλό τους: «Ανοιξη μπήκε για καλά / και η θάλασσα παιζογελά / κι ανθίζουν κήποι εντός μου. / Πλάκες, που στέκατε βαριές / στα μνήματα και στις καρδιές, / σας έσπασε ο Χριστός μου!».

Αναστασία Τζαναβάρα
Β' Λυκείου

μωμεία

Πώς να βλέπετε τη “διαφήμιση”

Έπεσε στα χέρια μου το κομψό βιβλιαράκι «Η διαφήμιση και πώς αντιμετωπίζεται», που έχει συγγραφέα του τον Σεβ. Μητροπολίτη Αχελώου κ.κ. Ευθύμιον και κυκλοφορήθηκε από τις εκδόσεις της Χριστ. Στέγης Καλαμάτας. Το βιβλίο αυτό μου έδωσε πολύ φως, για να χωνέσω καλά ποια είναι η αλήθεια γύρω απ’ την υπόθεση της διαφήμισης, που πολύ ταλαιπωρεί τα τελευταία χρόνια την κοινωμία μας.

Η Τ. V., το ραδιόφωνο, ο Τύπος, το διαδίκτυο είναι βασικά μέσα, απ’ τα οποία μαρτυρείται η τεράστια δύναμη της διαφήμισης. Τρόμαξα προς στιγμήν, όταν διάβασα πως οι μέθοδοι της μαγείας συντελούν πολύ ώστε να πετυχαίνει την εξάπλωσή της η διαφήμιση. Διερωτήθηκα: μήπως έτσι επιστρέφουμε στον πρωτογονισμό, στην Κίρκη της Οδύσσειας του Ομήρου; Σαν προέκταση της μαγικής μεθόδου έρχεται η ωραιοποίηση του προβαλλόμενου προσώπου ή πράγματος. Τραβάει την προσοχή του θεατή ή ακροατή ή αναγνώστη, η κάθε φύσης λαμπυρίζουσα προβολή του. Όταν «συλλογιέται» κανείς σωστά, αντιλαμβάνεται πως βασικό έργο της διαφήμισης είναι να προκαλεί πιο πολύ την πλύση του εγκεφάλου. Τα δολώματα που προβάλλονται είναι διάφορα, ανάλογα με τα γούστα του κοινού. Αποσπούν το ενδιαφέρον και παγιδεύουν μικρούς και μεγάλους, οι οποίοι φθάνουν σε σημείο να ζητούν όλο και περισσότερα, σαν τους φυλακισμένους που έχουν χάσει και αναζητούν τη λευτεριά τους.

Η απληστία είναι αρρώστια αχαλίνωτη. Ο άνθρωπος που έχει αιχμαλωτιστεί απ’ αυτήν κάνει πολλές ζημιές, κάνει τρελά πράγματα. Φτάνει π.χ. στην καταλήστευση των δασών χάριν υπερπαραγωγής του χαρτοβασίλειου.

Στη σκέψη του ανθρώπου δημιουργούνται στρεβλές αντιλήψεις από τη διαφήμιση, με αποτέλεσμα να απολυτοποιούνται τα υλικά αγαθά και να πιστεύει ο άνθρωπος ότι η ευτυχία του βρίσκεται στις απολαύσεις, τα γλέντια, τα ποτά, το Ι.Χ., τη μόδα, το τσιγάρο, γιατί όχι και στα ναρκωτικά.

Έχει μεγάλο δίκιο ο Συγγραφέας του βιβλίου να κρούει τον κώδωνα του κινδύνου από τη διαφήμιση και να μας προτείνει ως μέσο απαλλαγής, την αλλαγή νοοτροπίας με έμβλημα το του Ιησού Χριστού: «Ουκ επί άρτω μόνον ζήσεται άνθρωπος». Συνέλθετε, χριστιανοί του 21ου αιώνα. Η διαφήμιση των Μ. Μ. Ε. οδηγεί κυριολεκτικά στην παραπλάνηση. Μυαλό και Θεία Φώτιση χρειάζεται.

Α. Π. Α.

Επιστήμη και θρησκεία σε σύγκρουση;

Κατά καιρούς έχει διατυπωθεί το ερώτημα: Είναι άραγε η επιστήμη και η θρησκεία δύο έννοιες αλληλοσυγκρουόμενες; Μια εξέχουσα σύγχρονη προσωπικότητα, που έχει αναγνωριστεί ως επιστήμονας στον τομέα του, ο κ. Κάλλιστος Γουέαρ, Μητροπολίτης Διοκλείας, θα μας βοηθήσει με το παράδειγμα του στην προσπάθειά μας να δώσουμε λύση στο ερώτημα.

Ο νεαρός Timothy Ware, γεννημένος και αναθρεμμένος από αγγλικανούς γονείς, νόμιζε στα 14 χρόνια του ότι ήταν άθεος. Μεγαλώνοντας, ωστόσο, βρήκε στην Ορθοδοξία «μια πληρότητα αλήθειας και ζωής που δεν μπορούσε να βρει στον αγγλικανισμό», όπως αναφέρει ο ίδιος σε συνέντευξή του σε ελληνική εφημερίδα («Η Καθημερινή», 20 - 1 - 08). Σπούδασε την ορθόδοξη θεολογία κι έγινε πανεπιστημιακός καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Δεν στάθηκε όμως μόνο στη ζηλευτή αυτή πανεπιστημιακή καριέρα. Νιώθοντας βαθιά την αλήθεια και τη λύτρωση που του χάρισε η πίστη του, προχώρησε στο να γίνει ιερέας, έχοντας πόθο να βοηθήσει τους ανθρώπους να πλησιάσουν το Θεό μέσα απ’ την καθημερινή τους ζωή, αφού κατάλαβε ωρίς ότι η Ορθοδοξία δεν είναι απλώς μια ιδεολογία, μια κοσμοθεωρία, αλλά βίωμα, που ζει ο άνθρωπος συνδεδεμένος με την εκκλησία.

Στην πρόσφατη συνέντευξή του ο απεσταλμένος δημοσιογράφος μας του εξέφρασε την εξής απορία: «Είστε πανεπιστημιακός διδάσκαλος αλλά και μητροπολίτης της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Ποια είναι η σχέση αυτών των δύο πλευρών; Αλληλοσυμπληρώνονται; Υπάρχουν συγκρούσεις μερικές φορές;» Η απάντηση ήταν: «Επί τριάντα πέντε χρόνια στο διπλό αυτό καθήκον, ποτέ δεν αισθάνθηκα κάποια σύγκρουση... Είμαι ευτυχής που είχα το διπλό αυτό καθήκον. Το ποιμαντικό μου έργο βοήθησε τη θεολογία μου να παραμείνει μια ζωντανή θεολογία».

Πιστεύουμε πως τα λόγια του αξιόλογου, πνευματικού αυτού ανθρώπου, δίνουν ξεκάθαρη την απάντηση στο ερώτημά μας: Επιστήμη και Θρησκεία όχι μόνο δεν βρίσκονται σε σύγκρουση, αλλά αλληλοσυμπληρώνονται και συνεργάζονται αρμονικά για την ευτυχία και την πρόοδο του ανθρώπου.

Θωμάς Σιδέρης
B’ Λυκείου

για σας τους εφήβους ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΠΑΛΑ τιτλοφορείται ένα άρθρο της εφ. «Ελευθεροτυπία», 1 - 2 - 08, που δίνει κάποια συγκεκριμένα και πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία για το πώς συγχέονται από πολλούς τα δύο αυτά φαινόμενα.

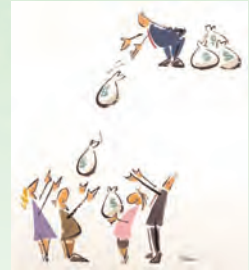
Αντιγράφουμε εδώ επιλεκτικά: «Είναι κοινό για πολλές ομάδες να φέρουν έναν ιερέα στα αποδυτήρια πριν από το ματς, για να διαβάσει αποσπάσματα της Βίβλου!» «Πριν από κάθε παιχνίδι, μέλη της σενεγαλέζικης ομάδας διάβάζαν αποσπάσματα από το Κοράνι, σε μια προσπάθεια να πάρουν τα πάνω τους». Μάλιστα, όταν η ομάδα νίκησε, οι μουσουλμάνοι Σενεγαλέζοι προτίμησαν να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις εορτασμού της νίκης και «μόνο μια χούφτα πιστών παρευρέθηκε στην προσευχή της Παρασκευής στο μεγάλο μουσουλμανικό τέμενος της πόλης, γεγονός που χαιρετίστηκε και ενθαρρύνθηκε από τον ιμάμη του μουσουλμανικού τεμένους!». Θαυμάστε τον. Το άρθρο τελειώνει έτσι: «Αλλά η πιο καταπληκτική διασταύρωση θρησκείας και ποδοσφαίρου έλαβε χώρα μερικά χρόνια πριν, όταν μια ομάδα φιλάθλων στο Ροσάριο της Αργεντινής ίδρυσε την «εκκλησία Μαραντόνα!»».

Από όλα τα παραπάνω γίνεται περισσότερο από φανερό το ποια κακοποίηση και διαστρέβλωση υφίσταται το θρησκευτικό συναίσθημα, συνειδητά από κάποιους ή ασυνειδητά από άλλους, με απώτερο σκοπό την εξυπηρέτηση ανομολόγητων συμφερόντων και τη συντήρηση του φανατισμού. Αυτές οι ενέργειες είναι έκφραση πνευματικού ξεπεσμού, το λιγότερο.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΝΕΟΙ στην Αμερική δωρίζουν σε φιλανθρωπικές και κοινωνικές οργανώσεις το μεγαλύτερο μέρος των χρημάτων που κληρονόμησαν! Η Αν Γκλίκμαν στα 18 της χρόνια κληρονόμησε πολλά εκατομμύρια δολάρια και αποφάσισε πρόσφατα, δηλ. χρόνια αργότερα, να δώσει ένα μεγάλο μέρος της κληρονομιάς της. Πρώτα, λέει, «ένοιθα σαν να κρυβόμουν. Σκεπτόμουν τα κοινωνικά και φιλετικά προβλήματα, αλλά δεν μοιραζόμουν τα δικά μου πλούτη». Άλλη περίπτωση: Η 32χρονη Κάρεν Πίτελμαν κληρονόμησε 3,5 εκατομμύρια δολάρια και τα έδωσε όλα εκτός από 15.000 δολάρια. Τρίτη περίπτωση: Ο 35χρονος Τζέμι Σβέσερ, συγγραφέας, κληρονόμησε 1 ε-

κατομμύριο δολάρια και έδωσε σε δωρεές τα τρία τέταρτα!

Τι είναι αυτό που ωθεί τους νέους ανθρώπους να προσφέρουν τόσα πολλά από τα χρήματά τους; αναρωτιέται η δημοσιογράφος. «Είναι η πρόθεση να μετατρέψουν σε πράξη αυτό που ονομάζουν κοινωνική δικαιοσύνη της φιλανθρωπίας; Είναι ενοχή; Επανάσταση;» (εφ. «Η Καθημερινή», 19 - 3 - 08). Εμείς πιστεύουμε ότι οι προβληματιζόμενοι νέοι άνθρωποι δίνουν πλέον προτεραιότητα σε αξίες πνευματικές: την ανθρωπιά, την προσφορά, τη δικαιοσύνη, την αρετή. Οι αιώνιες αυτές αξίες απαρτίζουν και διακηρύσσονται από τον ελληνορθόδοξο πολιτισμό μας.

11Η ΘΕΣΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ 100 ΗΓΕΤΕΣ

με τη μεγαλύτερη επιρροή στον κόσμο έδωσε το περιοδικό Time στον Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο σε λίστα που δημοσίευσε στο τελευταίο του τεύχος. Υποστηρίζοντας την επιλογή του το Time αναφέρει ότι επιποχής του κ. Βαρθολομαίου ισχυροποιήθηκε ο θεσμός του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ενώ υπογράμμισε πως πρόκειται για θρησκευτικό ηγέτη που ανέπτυξε εδώ και πολλά χρόνια περισσότερο από κάθε άλλο θρησκευτικό ηγέτη σημαντικές πρωτοβουλίες (μεταξύ άλλων και διεθνή συνέδρια) για το ζήτημα της προστασίας του περιβάλλοντος, ώστε να αποκαλείται ο «πράσινος» Πατριάρχης. Παράλληλα κάλεσε εξέχουσες προσωπικότητες να γράψουν για τα πρόσωπα της χρονιάς, επιλέγοντας έναν ετερόδοξο αρχιεπίσκοπο να «μιλήσει» για τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Εκείνος μεταξύ άλλων έγραψε: «Αυτός ο γενναίος και γεμάτος οράματα ιερέας έδωσε νέο νόημα στον τίτλο του, καθώς η δράση του θέτει το ερώτημα για το πώς εκφράζουμε τη θρησκευτική ευθύνη ζώντας στον σύγχρονο κόσμο» (εφ. Ελευθεροτυπία, 3 - 5 - 2008).

Η 9Η ΜΑΙΟΥ, ΗΜΕΡΑ ΛΗΞΗΣ ΤΟΥ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, ορίστηκε και ως ημέρα Πανελλαδικού εορτασμού των Εθνικών Αγώνων.

νων και της Εθνικής Αντίστασης 1941 - 44 κατά του Ναζισμού και του Φασισμού. Στα πλαίσια του εορτασμού κι εκτός από τις διάφορες εκδηλώσεις, καθιερώνεται σε όλη τη χώρα γενικός σηματοστολισμός και φωταγώγηση των δημοσίων και δημοτικών καταστημάτων, επίσημη δοξολογία στους Μητροπολιτικούς Ναούς και κατάθεση στεφανιών (εφ. «Πρωινή», 6 - 5 - 08). Πιστεύουμε πως για κάθε έθνος που θέλει να παραμείνει ζωντανό είναι απαραίτητη η διατήρηση της ιστορικής μνήμης σε κάθε γενιά, καθώς και η απόδοση τιμών προς όσους συμμετείχαν σε ιερούς αγώνες, αρκεί να είναι αγώνες υπέρ του δικαίου και της ελευθερίας.

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ ΣΗΜΑΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΑ

την τέλεση των μεγαλόπρεπων εγκαινίων της γέφυρας του Κόλπου Χανγκζού, που συνδέει τη Σαγκάη με τη γειτονική Νινγκμπό της Ζετζιάνγκ. Η γέφυρα έχει μήκος εντυπωσιακό: 36

χλμ! Είναι η μεγαλύτερη επιθαλάσσια γέφυρα στον κόσμο (εφ. «Η Καθημερινή», 2 - 5 - 08). Ασφαλώς η ωφέλεια την οποία θα προσφέρει στις μεταφορές και στην οικονομία γενικότερα θα είναι μεγάλη. Διερωτώμαστε, όμως, εμείς: Μήπως το τεράστιο ποικίλο κόστος αυτής της κατασκευής αποβαίνει εις βάρος της ανθρωπιστικής πλευράς, όπως συνέβαινε άλλοτε με τα καταναγκαστικά έργα των Σοβιέτ, όπου θυσιάζονταν χιλιάδες ανθρώπινες υπάρξεις στο βωμό της κομματικής σκοπιμότητας;

1,3 ΔΙΣ ΕΤΗΣΙΩΣ ΞΟΔΕΥΟΝΤΑΙ ΣΕ ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ και «προϊόντα περιποίησης» από τους Έλληνες, κυρίως βέβαια από τις γυναίκες. Το υπέρογκο αυτό ποσό θα αρκούσε για την αγορά 30 μαχητικών F16 (χωρίς τον οπλισμό και τα ηλεκτρονικά συστήματα) «Μπρος στα κάλλη τι είναι ...το χρήμα» λέει το άρθρο που παρουσιάζει τα στοιχεία και σημειώνει: Παράγοντες που επηρεάζουν τη ζήτηση είναι οι συνεχείς αλλαγές της μόδας, η διαφήμιση, το διαθέσιμο εισόδημα των καταναλωτών και οι τιμές των προϊόντων, για κάποια απ' τα οποία όμως οι καταναλωτές θα αποφάσιζαν να διαθέσουν ακόμα περισσότερα χρήματα! (εφ. «Ελευθεροτυπία», 3 - 5 - 08). Από όλα αυτά φαίνεται καθαρά η σύγχυση που επικρα-

τεί και συνεχίζει να αποπροσανατολίζει: Η εξωτερική ομορφιά και όχι ο εσωτερικός πλούτος του ανθρώπου ανάγεται σε πρωταρχική αξία (άραγε θεωρείται μέσο για την εξασφάλιση της αποδοχής και της ευτυχίας ή για προσωπική ικανοποίηση;). Κι ύστερα, παραθεωρείται ο βασικός φυσικός νόμος: «Ως άνθος μαραίνεται και ως χόρτος ξηραίνεται και διαλύεται πας άνθρωπος», όπως θυμίζει ο Υμνογράφος. Μήπως η μόδα μπορεί να μας τρελάνει;

Ο ΔΗΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕ, μέσα στα πλαίσια των εκδηλώσεων για τη συμπλήρωση 150 χρόνων από την ίδρυση της Νέας Κορίνθου, με τη συνεργασία του Τμήματος Γεωλογίας του ΑΠΘεσ/νίκης και του Πανεπιστημίου Πατρών, ένα πολύ αξιόλογο επιστημονικό Συμπόσιο - Συνέδριο με θέμα: «Γη και Θάλασσα της Κορινθίας: Γεωλογία - Σεισμολογία - Περιβάλλον». Το συνέδριο έλαβε χώρα στο Πανεπιστήμιο Κορίνθου στις 2 και 3 Μαΐου και περιέλαβε πολύ ενδιαφέρουσες συνεδρίες για σχετικά θέματα του νομού μας, ο οποίος παρουσιάζει στον τομέα αυτό πλουσιότατο ενδιαφέρον για επιστημονική μελέτη και έρευνα, που έχει βέβαια ευμενή αντίκτυπο και στην καθημερινή ζωή. Τέτοιες εκδηλώσεις ανυψώνουν πραγματικά το επίπεδο του εορτασμού.

Η ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΓΟΝΕΩΝ, που λειτουργεί υπό την αιγίδα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Κορινθίας, τέλεσε στις 9 του μήνα στην κατάμεστη αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου Κορίνθου την εκδήλωση λήξης του φετινού κύκλου σπουδών της. Η Σχολή αποσκοπεί βασικά στην παροχή βοήθειας και στήριξης στους Γονείς, οι οποίοι επιτελούν μια ιδιαίτερα δύσκολη και ευαίσθητη αποστολή. Παρακολουθείται όμως από ένα πλατύ κοινό που κάθε χρόνο αυξάνεται, χάρη στο ότι η διοίκουσα και η επιστημονική επιτροπή της εξασφαλίζει την πραγματοποίηση αξιόλογων μορφωτικών ομιλιών - μαθημάτων, που έχουν σχέση με την οικογένεια, καλύπτουν όμως ένα ευρύ φάσμα ενδιαφέροντος. Η Σχολή λειτούργησε φέτος για πέμπτη συνεχή χρονιά και η προσφορά της έχει αναγνωριστεί στην τοπική κοινωνία και ευρύτερα.

Ο δικός σας ρεπόρτερ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ο Πυρσός
ΜΑΪΟΣ 2008 **91**

● ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟ ΒΗΜΑ (ΑΓΓΛΙΚΑ)

Jesus appears to Thomas

Είναι σ' όλους γνωστό ότι στους καθεδρικούς ναούς της χώρας μας διαβάζεται την ημέρα του Πάσχα, την εορτή της Αγάπης, το ι. ευαγγέλιο και σε ξένες γλώσσες, ως υπόμνηση της εντολής του Κυρίου προς τους μαθητές Του «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη». Εμείς παραθέτουμε τη σχετική ευαγγελική περικοπή στα αγγλικά.

But Thomas, one of the Twelve, called Didymus, was not with them when Jesus came. The other disciples therefore said unto him, "We have seen the Lord." But he said unto them, "Except I shall see in his hands the print of the nails, and put my finger into the print of the nails, and thrust my hand into his side, I will not believe."

And after eight days, his disciples were again inside, and Thomas with them. Jesus came, the doors being closed, and stood in their midst, and said, "Peace be to you!" Then he said to Thomas, "Bring

here thy finger, and see my hands; And bring here thy hand and put into my side; and be not unbelieving, but believing."

Thomas answered him, "My Lord and my God!" Jesus said to him, "Because thou hast seen me, thou hast believed. Blessed are they who have not seen, and yet believed."

(St. John, 20, 24 - 29)

Ancienne Corinthe (Arhea Corinthos)

Au nord de Peloponnèse on peut trouver l' Ancienne Corinthe, une de plus fameuses destinations de Grèce connue pour son histoire qui date des années préhistoriques. Pour qu'on la connaisse bien, il faut visiter les lieux suivants.

Site Archéologique: Les ruines sont celles de l'Agora (Forum) de la ville grécoromaine de Corinthe, qui se développa principalement au 1er s. ap. J.C. Une route majestueuse reliait directement l'Agora à Léchaion, l'ancien port de Corinthe. Ce site immense comprend des portiques, des magasins, des édifices religieux, de petits temples, des bâtiments administratifs et les trois plus anciennes fontaines de Corinthe : la Fontaine Sacrée, la source Pirène inférieure et la fontaine de Glauké. Sur une hauteur au nord de l'Agora se dressent « in situ » 7 des 38 colonnes du temple archaïque d'Apollon (milieu du VIe s. av. J.C.). Au N.O. de l'Agora, on peut voir le Théâtre et l'Odéon romain.

Musée: Les objets provenant des habitats préhistoriques de la province de Corinthie sont principalement des outils, des vases, des armes et des bijoux, tandis que ceux découverts dans la région de l'ancienne Corinthe comprennent des vases corinthiens, des sculptures d'époques diverses, des mosaïques, des ex-voto du Sanctuaire d'Asclépios, etc. On remarquera les vases dits « protocorinthiens ». La collection des bustes romains et statues est l'une des plus complètes qui existent.

L' Acrocorinthe: C'est au pied du versant nord de cette ancienne acropole fortifiée qu'était bâtie la ville antique. La forteresse qui s'y dresse fut construite à l'époque byzantine sur les ruines de la forteresse antique et renforcée par ses différents conquérants : Francs, Vénitiens, Turcs. Au sommet de l'acropole, on peut voir les ruines de constructions byzantines, vénitiennes et turques, ainsi que l' ancienne source Pirène supérieure.

(Source: E.O.T)

Επιμέλεια: Π.Κ.

Οι σπιθές του πυρσού

Πίθηκος και δελφίς

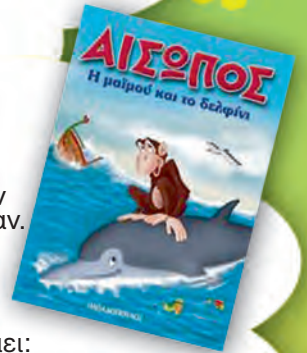
Ἔθους ὄντος τοῖς πλέουσι Μελιταῖα κυνίδια καὶ πιθήκους ἐπάγεσθαι πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ, πλέων τις εἶχε σὺν ἑαυτῷ καὶ πίθηκον. Γενομένων δ' αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον, τὸ τῆς Ἀττικῆς ἀκρωτήριον, χεμμῶνα σφοδρὸν συνέβη γενέσθαι. Τῆς δέ νεῶς περιτραπέισης καὶ πάντων διακολυμβώντων, ἐνήχето καὶ ὁ πίθηκος. Δελφίς δέ τις αὐτὸν θεασάμενος καὶ ἄνθρωπον εἶναι ὑπολαβὼν, ὑπελθὼν ἀνεῖχε διακομίζων ἐπὶ τὴν χέρσον. Ὡς δέ κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐγένετο, τὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπίνειον, ἐπυρθάνετο τοῦ πιθήκου εἰ τὸ γένος ἐστὶν Ἀθηναῖος. Τοῦ δέ εἰπόντος καὶ λαμπρῶν ἐνταῦθα τετυχημένοι γονέων, ἐπανήρετο εἰ καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐπίσταται. Ὑπολαβὼν δέ ὁ πίθηκος περὶ ἀνθρώπου αὐτὸν λέγειν, ἔφη καὶ μάλα φίλον εἶναι αὐτῷ καὶ συνήθη. Καὶ ὁ δελφίς ἐπὶ τοσοῦτο ψεῦδει ἀγανακτῆσας, βαπτίζων αὐτὸν ἀπέκτεινεν.

Πίθηκος και δελφίς

Σφοδρὸς ἀγέρας φύσηξε τὸ Σούνιον σαν περνούσαν καὶ τὸ καράβι τοῦμπαραε κι οἱ ἀνθρώποι κολυμπούσαν. Μαζί τους κι ἕνας πίθηκος που κάποιος εἶχε φέρει, να παίζει στα ταξίδια του για να μην υποφέρει.

Ἐνα δελφίνι πρόθυμο, γι' ἀνθρώπο τον περνάει κι ἐνῶ τον παίρνει ἀπάνω του, στο δρόμο τον ρωτᾷει: «Εἶσαι Ἀθηναῖος, φίλε μου; Ἡ ἐγνοιὰ σου με τρώει». «Ναι, τ' ἀπαντᾷει ὁ πίθηκος κι ἀπὸ μεγάλο σόι!» «Τι ξέρεις για τὸν Πειραιᾶ;» Ξαναρωτᾷει ἐκεῖνο. «Φίλος μου εἶναι γκαρδιακός, μαζί του τρώω καὶ πίνω!» «Βρε ἄντε πνίξου, ψεύταρε!», ξεσπάει τὸ δελφίνι καὶ τον πετᾷ στη θάλασσα, που ευθύς τον καταπίνει.

(Ἐμμετρὴ ἀπόδοση: Π. Ἀγγελόπουλος)

Ο ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ

Σαν ἔμαθε τὴ λέξη καλησπέρα ὁ παπαγάλος, εἶπε ξαφνικά:
- Εἶμαι σοφός, γνωρίζω ἐλληνικά.
Τι κάθομαι δῶ πέρα;

Τὴν πράσινη Ζακέτα του φορεῖ καὶ στο συνέδριο των πουλιῶν πηγαίνει, για να τους πει μια γνώμη φωτισμένη. Παίρνει μια στάση λίγο σοβαρή, ξεροβήχει, κοιτάζει λίγο πέρα, καὶ τους λέει: «καλησπέρα».

Ὁ λόγος του θαυμάστηκε πολύ. Τὶ διαβασμένος, λένε, ὁ παπαγάλος! Θα' ναι σοφός αὐτός πολύ μεγάλος, αφοῦ μπορεῖ καὶ ἀνθρώπινα μιλεῖ. Ἀπ' τὶς Ἰνδίες φερμένος, ποιος τὸ ξέρει πόσα θιβλία μαζί του να' χει φέρει, με τὶ σοφούς ἐμίλησε, καὶ πόσα να ξέρει στὴν γραμματικὴν τὴ γλώσσα!
- Κυρ παπαγάλε, θα ἔχωμε τὴν τύχη ν' ἀκούσωμε τὶ λες καὶ πάρα πέρα;

Ὁ παπαγάλος βήχει, ξεροβήχει... μα τι να πει; Ξανάπε: «καλησπέρα».

Ζαχαρίας Παπαντωνίου

Οι σπιθες του Πυρσού

1. ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Η καθηγήτρια διδάσκει τους χρόνους των ρημάτων.

- Έλα, λοιπόν, πες μου, παιδί μου. Όταν λέω «είμαι ωραία» τι χρόνος είναι;
- Αφραλώς παρελθοντικός.

ΕΞΥΠΝΟ ΠΑΙΔΙ

- Τι αστείες κάλτσες είν' αυτές που φοράς; Λέει η θεία του στο Γιαννάκη. Η μια μαύρη κι άλλη καφέ.
- Και το πιο αστείο, θείτσα μου, είναι που έχω κι άλλο ένα ζευγάρι τέτοιες κάλτσες στο σπίτι.

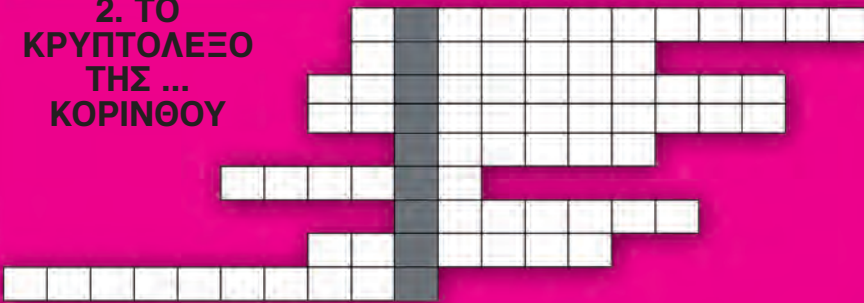
ΤΟΣΕΣ ΤΡΥΠΕΣ...

Στο καθαριστήριο: Ο καταστηματάρχης: Γιατί φωνάζετε, κυρία μου; Δε βλέπω να' χει τίποτε αυτή η... δαντέλα!

Η πελάτισσα: Δεν ήταν δαντέλα, κύριε! Ήταν... πουκάμισο!

2. ΤΟ ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ ΤΗΣ ... ΚΟΡΙΝΘΟΥ

1. Η ακρόπολη της Κορίνθου
2. Πόλη απέναντι απ' την Κόρινθο
3. Βρίσκονται στο κέντρο της Κορίνθου
4. Μεγάλο επίτευγμα του Χ. Τρικούπη
5. Πύλη του εμπορίου για την Κόρινθο
6. Υπάρχει ανάμεσα στην Κόρινθο και το Λουτράκι
7. Ο λιθόστρωτος δρόμος για τη διέλευση του Ισθμού
8. Ο περίφημος τύραννος της Κορινθίας

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

2. ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

Το ψάρι είναι σπάρος.

3. ΞΕΡΕΤΕ?

Γιατί ανυψώνεται το αερόστατο;

Απ. Διότι το θάρος του είναι μικρότερο από το θάρος του αέρα τον οποίο εκτοπίζει.

Τι ονομάζουμε ασκίνητο;

Απ. Μια μηχανή, η οποία παράγει έργο χωρίς να καταναλώνει ενέργεια.

Γιατί τα πουλιά που καθοταν επάνω στα καλώδια του ηλεκτρικού ρεύματος δεν παθαίνουν τίποτα;

Απ. Διότι δε διέρχεται απ' αυτά ρεύμα, εφόσον πατούν πάνω στο ένα μόνο σύρμα. Αν συνέβαινε ν' αγγίξουν και το άλλο σύρμα, τότε θα περνούσε ρεύμα από το σώμα τους και θα παθαιναν ηλεκτροπληξία.

Πώς σχηματίζεται το χιόνι και πώς το χαλάζι;

Απ. Το χιόνι σχηματίζεται όταν οι υδρατμοί ψυχθούν κανονικά κάτω από τους 0 C. Όταν όμως ψυχθούν απότομα σχηματίζεται το χαλάζι.

Ξερετε ποιο λουλούδι ή φυτό:

Είναι το σύμβολο της αγνότητας; - Απ. Ο κρίνος.

Γίνεται γλυκό; - Απ. Το τριαντάφυλλο.

Φιτρώνει στους δράχους; - Απ. Η ανεμώνη.

Ανοίγει το σουρουπό; - Απ. Το δειλινό.

Λαμπυρίζει στο σκοτάδι; - Απ. Το καρδάμο.

Επιμέλεια
Κ. Γ. Γ.
Α' Γυμν. & Σια

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ (ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ)

«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

συλλόγου «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ»

(Γυμνάσιο - Λύκειο)

Απευθυνόμαστε σε σας τους Γονείς. Σε Σας που έχετε δεδομένη την πείρα για την ποιότητα του Σχολείου μας. Συστήστε τα Εκπαιδευτήρια Απόστολος Παύλος στους γνωστούς σας. Τους προσφέρετε ουσιαστική βοήθεια, αν γίνετε συντελεστές να φέρουν τα παιδιά τους σε ανεβασμένο περιβάλλον γνώσεων και ήθους.

Το περιοδικό «Ο ΠΥΡΣΟΣ»

Διατίθεται δωρεάν από τα εξής βιβλιοπωλεία:

- ΚΟΡΙΝΘΟΥ:** "ΒΙΒΛΙΑΓΟΡΑ", Εθν. Αντιστάσεως 60
"ΚΟΥΚΙΔΑ", Απ. Παύλου 64
- ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ:** ΑΝΤΩΝΙΟΥ - ΜΑΡΟΥΣΗ, πλάτεια 25ης Μαρτίου & Π. Τσαλδάρη
- ΜΕΓΑΡΩΝ:** "JOHNNY'S", Γ. Μαυρουκάκη 31, έναντι Δημαρχείου
"ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ", Γ. Σχινά 51
"ΣΑΛΤΑΣ", 28ης Οκτωβρίου 113